

§ 56.

Rigsdagen antager fornøden juridisk medhjælp til bistand under sin behandling af forslag til love og andre beslutninger. Nærmere regler herom fastsættes i forretningsordenen.

§ 57.

Rigsdagsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere.

§ 58.

Intet medlem af rigsdagen kan uden dennes samtykke tiltales eller underkastes fængsling af nogen art, medmindre han er grebet på fersk gerning. For sine ytringer på rigsdagen kan intet af dens medlemmer uden rigsdagens samtykke drages til ansvar uden for samme.

§ 59.

Rigsdagens medlemmer oppebærer et vederlag, hvis størrelse fastsættes ved valgloven.

K a p i t e l V I.

§ 60.

Stk. 1. Rigsretten består af præsidenten for rigets øverste domstol, der tillige er rigsrettens præsident, samt af de øvrige medlemmer af rigets øverste domstol og et til disse svarende antal dommere valgt af rigsdagen blandt dennes medlemmer. For hver af de valgte vælges tillige en stedfortræder. Kan i et enkelt tilfælde nogle af den øverste domstols medlemmer ikke deltage i sagens behandling og påkendelse, fratræder et tilsvarende antal af de af rigsdagen sidst valgte rigsretsmedlemmer.

Stk. 2. Valg af dommere til rigsretten og stedfortrædere for disse finder sted straks ved hver nyvalgt rigsdags sammentræden. Foretages nyvalg til rigsdagen, efter at der er rejst sag for rigsretten, beholder dog de af rigsdagen valgte medlemmer deres sæde i retten for denne sags vedkommende.

§ 61.

Stk. 1. Rigsretten påkender de af Kongen eller rigsdagen mod ministrene anlagte sager.

Stk. 2. For rigsretten kan Kongen med rigsdagens samtykke lade også andre tiltale for forbrydelser, som han finder særdeles farlige for staten.

§ 62.

Den dømmende magts udøvelse kan kun ordnes ved lov. Særdomstole med dømmende myndighed kan ikke nedsættes.

§ 63.

Retsplejen skal stedse holdes adskilt fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.

§ 64.

Stk. 1. Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedens befaling.